

Rejsebrev fra Spanien - 2015.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Los Boliches.

Vi vågner op til en noget anderledes ferie i år. For 2. gang i vores efterhånden lange liv, skal vi *flyve* sammen på ferie - og det er en lidt mærkelig fornemmelse.

Vi bliver vækket klokken 05:00 af vækkeuret. Flyet afgår fra CPH klokken 11:15 og vi har planlagt at tage lidt tidligt til lufthavnen, for ikke at risikere at komme for sent på grund af noget uforudset.

Vi har planlagt, at vi vil tage toget til lufthavnen og eftersom det er søndag, er der ikke lige så mange afgangse til vælge mellem, som på en hverdag. Afgangen klokken 07:00 vinder. Dels fordi vi ikke vil tage af sted i sidste øjeblik, dels fordi vi ikke stoler på DSB og vi tager vores egen bil ned til stationen, hvor den efterfølgende vil blive hentet af Elisabeth.

Vi er på Næstved station i god tid - der er ikke noget der skal komme bag på os! Klokken ca. 06:50 bliver vi helt tilfældig opmærksom på, at vores tog er forsinket 34 minutter. Det har DSB været så venlig at skrive på lysskiltene, men med vanlig omhu meddeler DSB ikke noget om det i højtalerne.! Næh, vi passagerer må lære at være opsøgende, for **De Sløve Baner** skulle jo nødig genere passagererne med skrattende opkald og unødigt service!

Efter nogle få minutter fortæller lys skærmen, at toget nu er 35 minutter forsinket og med uformindsket arrogance og foragt for kunderne, undlader DSB igen at informere om forsinkelsen via højtalerne. Nu kan man så småt mærke en vis begyndende utålmodighed blandt de øvrige passagerer, der er mødt op på denne tidlige søndag morgen.

Utålmodigheden bliver ikke mindre hos os. Belært af mange tidligere bitre erfaringer med DSB, beslutter vi at droppe toget. Et velkvalificeret gæt fra vores side er, at toget på et tidspunkt - inden det ankommer x antal minutter for sent til Næstved - formodentlig bliver aflyst.

Da vi nogle minutter senere står på parkeringspladsen, er vi vidne til, at et ICE tog fra Tyskland kører ind på stationen og efter et kort ophold kører det igen - og har taget passagererne på perronen med.!

Stor er vores forbavselse, som meget hurtigt går over i vrede.!

ICE toget figurerer ikke i den køreplan vi har printet ud fra Rejseplanen, formodentlig fordi det ikke optager passagerer i Næstved, men kun sætter passagerer af.

Heldigvis har togpersonalet været væsentlig mere servicemindet, end dem der betjener stationernes højtaleranlæg og skiltning, og har som noget helt naturligt taget passagererne med, når det andet tog er så meget forsinket.

Efter således at have været udsat for en utrolig dårlig service (eller rettere manglende service) og dårlig behandling fra **De Sløve Baners** side, er der heldigvis den aldrig svigtende transportform tilbage:

Nemlig bilen.! Den virker hver gang og svigter aldrig.!

Det bliver dog ikke i vores egen bil vi kommer til lufthavnen (CPH), men i Nino's. Han er så venlig at stå op og køre os til lufthavnen, hvor vi er fremme i god tid til indtjekning m.m.

Moralen i dette er, at kan du så vidt det overhovedet er muligt undgå DSB, *så gør det.!*

Nå, dette er jo kun en lille del af vores ferietur - men det fylder meget lige her og nu.

Til gengæld er der ikke flere kedelige overraskelser på vores tur til Los Boliches i Spanien.

Vores fly skal afgang klokken 11:15 - og afgang på sekundet og ankommer på det estimerede tidspunkt - sådan.!

Vel ankommet til Málaga (AGP), er der kun tilbage at gå de 150 meter over til stationen og tage toget til Los Boliches. Det kører hvert tyvende minut, så det kan ganske enkelt ikke være nemmere.

Vi ankommer til lejligheden omkring klokken 16:30, hvor vi hurtigt får pakket ud og så går turen ellers til det nærmeste lille supermarked, så vi kan få handlet lidt ind til aftensmaden.

I køkkenet ligger der også en lille "velkomstpakke" til os fra Jette og Jan, med nogle helt fantastiske saltmandler og chips - dem skal I have tusind tak for.

Dagen ender således på den bedste måde og som prikken over i'et, så er vejret dejlig lunt, men overskyet.

Det er dog ikke noget at være ked af, i betragtning af det kedelige vejr vi har efterladt i Danmark.

Første morgen i det spanske vågner vi sent., men vi har nok trængt til en ordentlig nattesøvn efter gårdsdagens rejseaktivitet.

Efter et dejligt morgenmåltid på terrassen med udsigten ud over byen og Middelhavet, står der indkøb på aktivitetskalenderen.

Turen går ind til byen, ca. 1,5 kilometer, til supermarkedet Merkadona, hvor vi handler "stort" ind. Det med at handle "stort" ind, er så som så. Vi har besluttet, at vi ikke vil leje bil og kun benytte os af offentlige transportmidler og bengtøjet. Derfor har vi begge iført os rygsæk og vi handler således ikke mere end der kan være i dem, med behørig hensyntagen til vægten.

Så er det hjem med varerne og da vi også skal have købt vand samt lidt andre tunge ting, går turen bagefter lige nede i det lokale supermarked.

Det ligger kun et par hundrede meter fra hvor vi bor, så vi tager "pensionistvognen" med derned - så slipper vi for at bære den 8 kilo tunge vandflaske og de øvrige, lidt tunge fornødenheder, helt inde fra byen og op ad de stejle gader til ejendommen.

Om eftermiddagen tager vi igen ind til byen og denne gang bliver det en længere tur.

Da det snart er San Juan (Skt. Hans aften) mens vi er hernede, vil vi ud til Stella Maris, hvor vi var ude at spise sidst vi var hernede. De havde en fantastisk buffet til en fantastisk pris, så den succes vil vi godt prøve om vi kan gentage. Og ikke nok med det. Vi sidder næsten helt nede ved stranden, hvor vi kan følge med i alt hvad der sker og se de mange bål.

Stor er vores skuffelse, da vi ser, at restauranten er lukket - dog kun fordi det er mandag og personalet trænger til en fridag - "siger" en seddel der er hængt op på døren.

Altså må vi på den igen i morgen og se hvad de så kan byde på.

Vi beslutter at vende næsen hjemad og undervejs er vi inde på vores "stamcafé" og får lige slukket tørsten med et glas hvidvin og en fadøl, så vi kan klare de sidste kilometer hjem.

Her til eftermiddag er vejret blevet væsentligt bedre. Omkring frokosttid kom der lidt regn, men nu brager solen og varmen ned over os

På vejen hjem kommer vi forbi Merkadona og er igen inde for at handle lidt - det er jo om at få tingene hjem i små portioner. Dels er det er stykke vej hjem, dels er det blevet meget varmt og endelig må rygsækkene jo ikke være for tunge.

Da vi kommer hjem har vi gået omkring 9,5 kilometer, så vi er enige om, at nu har vi gået nok for i dag. Resten af dagen tilbringer vi dels ved swimmingpoolen, dels på terrassen, hvor der slappes af med kølig rosévin og bøger.

* * *

De følgende dage er der ikke så meget at fortælle om. Vejret er fantastisk, meget varmt og solrigt, så en god del af tiden tilbringer vi ved swimmingpoolen med at være inaktive.

Der bliver dog også tid til et besøg på det store marked, men som sædvanligt finder vi ikke noget nyt og spændende, så pengene bliver i vores lommer.

Om aftenen går vi så ned i byen, hvor vi selvfølgelig skal have vores traditionelle aftenkaffe og brandy.

Det er dejligt afslappende at sidde på fortovet og betragte de mange mennesker der kommer forbi.

Selv om det er sidst på dagen, er det stadig meget varmt og aktiviteten er stor langs strandpromenaden.

De ældre sidder på bænkene og taler sammen eller går en stille tur, de unge er ude at løbetræne eller køre på skateboard og ind imellem skal vi også passe på cyklister, som kører på fortovet.

Endelig skal man også være opmærksomme på når man går på promenaden, at man ikke bliver viklet ind i de lange snore til de små hunde, som er ude for at blive luftet. Nogle har sågar både to og tre hunde med!

Så er det valgdag hjemme i Danmark.

Vi er stadig rimelig inaktive ved swimmingpoolen, men vi vil også godt være hjemme og følge med i hvordan valget forløber. Det tegner nemlig til at blive et mere end spændende valg denne gang.

Da vi når aften ligger valgresultatet så nogenlunde rimelig fast, at vi tager ind til byen for at få den traditionelle kaffe og brandy - så kan vi altid få det færdige resultat i morgen.

I aften frekventerer vi vores "stamcafé" og det går faktisk lidt galt, da jeg får bestilt en forkert kaffe.

Det lykkes dog at redde trådene ud, roen bliver genoprettet og vi kan læne os tilbage og nyde tilværelsen og livet på strandpromenaden.

Nu er det blevet lørdag og vi tager en tur til Málaga. Det er en togtur på ca. 45 minutter og toget kører hvert tyvende minut. Altså er det bare om at gå hjemme fra og ned på stationen, så varer det ikke længe før der kommer et tog.

Prisen er mere end rimelig og togene er temmelig nye, så det er en ren fornøjelse at lade sig transportere på denne måde. (Også her kan DSB lære noget!)

Endestationen er midt i Málaga centrum og så er det bare om at komme på opdagelse.

Vi har været her for et par år siden og til sidst lykkedes det os at få genopfrisket hukommelsen så meget, at vi kunne finde ned til det store marked, som faktisk ikke ligger ret langt fra stationen.

Her blev det til lidt indkøb, bl.a. lidt fisk og bønner til aftensmaden, til eftermiddagsdrinks skal der bruges nogle saltmandler som smager rigtig godt og endelig nogle rigtige hvidløg - ikke nogle tørre kineserløg.

Eftersom det er blevet frokosttid, søger vi ned mod havnen, hvor vi finder en lille café, hvor vi får stillet både sult og tørst.

Efter frokost og en tur rundt i den gamle bydel, samt besøg i diverse tøjforretninger, er det blevet tid til at komme tilbage til Los Boliches og swimmingpoolen.

Det var et dejligt gensyn med Málaga, men gensynet med swimmingpoolen er mindst lige så godt og vi er mere end hurtige til at få klædt om og komme ned til afkøling.

* * *

Det er blevet tirsdag og de mellemliggende dage er, næsten som sædvanligt, gået med inaktivitet og afslapning ved poolen, lidt indkøb i Merkadona og i det lille supermarked hvor vi bor.

Endelig må vi heller ikke glemme vores daglige aftenture ind til byen og strandpromenaden, hvor vi selvfølgelig skal have den traditionelle kaffe og brandy - nogle gange et nyt sted.

Men som skrevet, er det blevet tirsdag og vi vil endnu engang besøge den gamle borg, som ligger på den anden side af Fuengirola.

Det er en voksen spadseretur og vi går derud ad hovedgaden, hvor der er mulighed for at gå i skygge det allermeste af vejen. Undervejs bliver der lige tid til en kop kaffe (*det skal der jo være, vi har ferie*) og det er meget sjovt at gense området, som vi også besøgte i 2012.

Tilbageturen henlægges til strandpromenaden, ikke mindst med den hensigt at bestille bord på Stella Maris til i morgen hvor det er Skt. Hans aften.

Da vi kommer til Stella Maris kan vi på afstand se, at der tilsyneladende ikke er nogen restaurant åben. Mærkeligt! Da vi kommer nærmere, kan vi se, at den seddel vi tidligere har set, hænger der stadig - og med samme besked, nemlig at personalet holder fri om mandagen. Stor er vores forundring og vi går nu lidt nærmere og ser ind ad vinduerne - og kan se, at lokalet er tomt! Så tæt på havde vi ikke været første gang vi så sedlen. Restauranten er ganske enkelt lukket! Surt. Hvad gør vi nu?

På vores videre færd hjem, kommer vi forbi vores stamcafé, hvor benytter lejligheden til at spise frokost og få slukket tørsten, alt imens vi drøfter hvor vi så skal spise i morgen, Skt. Hans aften. Resultatet bliver, at vi beslutter at spise hjemme.

Efter at have spist frokost og truffet beslutningen om at spise hjemme i morgen, iler vi tilbage til lejligheden, så vi kan komme ned og blive svalet af i poolen, det trænger vi alvorligt til.

Det er også i aften, at vi finder endnu et nyt sted at indtage aftenkaffen og brandyen. Det er lidt væk fra strandpromenaden og det dyreste sted indtil nu, men sikke en kaffe og sikke en brandy.

Det er den bedste kaffe og brandy vi endnu har fået hernede. Begge dele smager formidabelt godt - og er pengene værd.

* * *

I dag, torsdag, tager vi toget til Torremolinos. Vi har ikke været der tidligere og det viser sig at være en hektisk by, meget anderledes end Los Boliches, som virker væsentlig mere stille og rolig.

Det er dog en ganske hyggelig by og efter et par timers gennemgang, lidt koldt øl at slukke tørsten med og et gensyn med en gammel Hollywood bekendt, tager vi tilbage til Los Boliches og den svalende swimmingpool.

Igen i aften er vi inde i byen til kaffe og brandy - og samme sted som i går - det findes ikke bedre.

Da vi går hjemad, kommer vi forbi et lille hyggeligt pizzeria og af ganske uforklarlige årsager kan Helle ikke modstå duften derfra.

Resultatet bliver, at der købes pizza med hjem til natmad - og af ganske naturlige årsager får jeg til gengæld lidt ost som natmad. Sådan kan det gå.

* * *

Så er det blevet den sidste dag vi er hernede. I morgen skal vi hjem til kulde, blæst og regn. Uf!

Dagen bliver brugt til lidt blandet. Vi er inde i byen og købe lidt tøj og noget af det er vi helt ude ved borgen for at købe, så det var noget af en tur.

På tilbagevejen fra borgen bliver det så til frokost en sidste gang på vores stamcafé og på den sidste del af hjemvejen købes der lidt anderledes slik til Elisabeth og børnebørnene. Endelig købes der lidt vin, skinke og ost til vores aftensmad.

Vel hjemme efter dette er det tid for en sidste dukkert i swimmingpoolen.

Og igen i aften - naturligvis - er vi inde i byen for at få en sidste is, en sidste kaffe og en sidste brandy.

Lørdag - hjemrejsedag. Vi er tidligt oppe, vasker lidt tøj og pakker sammen for denne gang.

Midt på eftermiddagen tager vi så toget til lufthavnen. Vi er godt nok i god tid, men vi kan lige så godt vente i nærheden, som risikere at komme for sent, fordi vi bliver i Los Boliches.

Vi flyver fra Málaga klokken 21.30 - fem kvarter forsinket - og med et tilbageblik fra flyet, kan vi se Málaga forsvinde i varmedisen.

Vi lander i København ca. klokken 01:00, hvor Nino venter på os. Efter en hurtig tur til Næstved er vi hjemme hos os selv omkring klokken 03:00.

Klokken 03:30 kan vi "lukke" dagen og ferien i Spanien af og gå til ro.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Juli 2015.